

Reusdigital.cat continua oferint-vos cultura

La nova proposta del cantant de Depeche Mode amb Soulsavers, una pel·lícula de Trueba i la música de Cymande, les nostres recomanacions per al cap de setmana

El cantant de Depeche Mode, Dave Gahan, torna a aliar-se amb Soulsavers | Cedida

Una setmana més, els redactors i redactores de **Reusdigital.cat** volem compartir amb vosaltres propostes culturals que ens han agradat. En aquest cas, es tracta d'una pel·lícula basada en fets reals ubicada a Colòmbia, un senzill de Dave Gahan en col·laboració amb Soulsavers i la música d'una gran banda dels 70.

[h3]Alba Cartanyà recomana la pel·lícula *El olvido que seremos*[h3]

Basada en la novel·la d'Héctor Abad Faciolince, *El olvido que seremos* arriba a la gran pantalla sota la direcció de Fernando Trueba. Rescata la figura i la història del metge i professor colombià Héctor Abad Gómez, un dels primers a parlar de salut pública al seu país. Va dedicar la seva vida a la sensibilització, divulgació i activisme de qüestions sanitàries tenint en compte la diferència de classes i la realitat de les persones en situació de vulnerabilitat; i també va ser un defensor dels drets humans a la ciutat de Medellín dels anys 70. Va ser assassinat per uns paramilitars quan havia fet el pas de presentar-se com a alcalde.

Gairebé vint anys després de la seva mort, el seu fill, l'escriptor Héctor Abad Faciolince va decidir convertir la història del seu pare i, en gran part, la seva i la de tota la família, en un llibre: "Va ser moltes coses, escriure'l: un perdó, un oblit i, en part, també una venjança (tot i que simbòlica)", va expressar en una entrevista.

Aquí podeu veure el tràiler de la pel·lícula:

[h3]Marc Busquets recomana *Metal heart*, de Dave Gahan & Soulsavers[/h3]

Va ser la setmana passada quan el cantant de Depeche Mode, Dave Gahan, va anunciar una nova col·laboració amb Soulsavers. Més enllà de la seva trajectòria amb la banda de tecno, el baríton ha enregistrat un parell de discos pel seu compte i un parell més amb Soulsavers, tots dos força notables (*The light that dead see*, de 2012, i *Angels and ghosts*, de 2015), tots carregats de soul, rock i gòspel.

Ara, Gahan i Soulsavers han sumat esforços altre cop per un disc de versions. D'aquesta manera, el cantant i el grup reformulen temes populars i d'altres no tan. El ventall és ampli: de Neil Young a Elvis Presley; de Cat Power a Bob Dylan; de Jeff Buckley a Aretha Flankin. Tan eclèctica tria subratlla la voluntat de Gahan de fer seves les cançons que han marcat el seu pas per la música. El disc, titulat *Imposter*, es publicarà al novembre. Abans, i com a primer tast, s'ha fet públic a la xarxa el senzill *Metal heart*, que Cat Power va popularitzar a finals dels 90.

Pot ser un bon exercici per al cap de setmana l'escolta de l'original i del cover, per confrontar totes dues versions, desmuntar-les i comentar-les. Amb la veu de Gahan, aquest nou *Metal heart* guanya en èpica, creix a mesura que passen els segons i desemboca en un intens clímax.

Marià Arbonès us proposa escoltar Cymande

Aquest cap de setmana us presento Cymande, una banda formada els anys setanta a Londres per diversos músics procedents de Jamaica i de Guyana. El grup va ser pioner en la barreja de sons del funk, el reggae, el soul o el rock progressiu de l'època. La seva música transmet un esperit d'unió reflectit en l'emblema de la banda, que mostra un colom al cap d'un rastaman que simbolitza la pau i l'amor. Des dels inicis van mantenir un alt nivell musical i s'han convertit en un grup de culte, amb cançons recuperades per altres artistes, com The Sugarhill Gang, De La Soul o Fugees. Els membres principals de la banda van ser Patrick Patterson (guitarra), Steve Scipio (baix), Sam Kelly (bateria), Mike Rose (saxo, flauta i percussió), Pablo Gonsales (congues i bongos) i Derrick Gibbs (saxo alt). Més tard se'ls van unir altres músics.

Cymande van ser "descoberts" pel productor anglès John Schroeder en un club del Soho de Londres, on estaven assajant. Schroeder hi era per veure una banda de rock, però el concert s'havia cancel·lat i es va topar amb aquests músics. Aviat va signar amb la banda i van gravar el seu senzill inicial, *The Message*. El senzill va ser un èxit i va esdevenir el primer pas per enregistrar el seu primer LP, gravat el 1972 i anomenat com el grup. Després de l'èxit del primer àlbum van viatjar a Nova York i van fer una gira pels Estats Units amb Al Green. També van compartir alguns projectes amb el conjunt de funk Ilatí Mandrill i van tocar en llocs importants, com la sala The Apollo o l'espai televisiu *Soul Train*. Més tard gravarien dos excel·lents discos més: *Second Time Round* (1973) i *Promised Heights* (1974).

A mitjans dels anys setanta, Patterson i Scipio van decidir posar fi a la banda. El primer va incorporar-se a la formació de soul View From The Hill, mentre que el segon va entrar en el grup sud-africà Jabula, exiliat a Londres. Abans de dissoldre's, van tenir temps de gravar un LP més, *Arrival*, que va romandre inèdit fins al 1981, quan el segell Paul Winley Records el va incloure en el seu catàleg.

Molts anys després, el 2006, la majoria d'integrants originals es van tornar a ajuntar per actuar a

Brighton i en uns quants escenaris més. El 2015 van gravar un nou disc, *A Simple Act of Faith*, que ja no va tenir la mateixa repercussió dels tres primers. Actualment, encara estan en actiu.